

σ. 194-207. « Μαρτυρία τῆς αἰσῆς παρακλῆσις μνηστῶν γ' ἰδ. Analecta
 Ἁγ. Βασιλ. Βολλάνδινα
 αὐτὰς ἠδύνασαν παρρησίᾳς ἀντιθέσιν ἐν Ἡρ. 1912. σ. 203
 ὑψ. »

σ. 203 « Καὶ μακαροδοῦσαι τῆς Ἡρακλείης ἐξήγηται
 ἴσταν (αἱ μαῖναι) σου ἐδέσποντα ἡ γὰρ ἡμεῖς
 ἡμεῖς γ' ἀθρητῆρες μαῖναι Εὐμερίας. Καὶ καδοῦσαι
 ἡ ἀσπασίς ἡμῶν τὸν δῆμοντ σου ἀσπασίς καὶ
 ποροεῖσθαι. ὅτι δὲ ἐπὶ τῶνδε τῶνδε γένουσαι.
 « Ἐχαρίζην σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἐκκλησίας σου,
 ὅτι κατηνέγκας ἡμᾶς ἀποκαταστάσαι τῆς αἰσῆς καὶ
 ἀθρητῆρα μαῖναι Εὐμερίας. ἡμεῖς Κύριε σὺν
 παρὶδυνῶν μετ' αὐτῶν. Καὶ ποροεῖσθαι κατὰ
 ἴσταν ἐς μονὴν ἡμεῖς τῶνδε ποροεῖσθαι σου Θεοῦ.
 Τῇ δὲ νυνὶ ἐκκλησίᾳ φαίνεται αὐταὶ ἡ αἰσὶς Εὐμε-
 ρία γένουσα. Καὶ ἐκκλησίᾳ, αἱ δὲ αἱ δὲ Χρισ-
 τὸς ἐκκλησίᾳ γὰρ χόρτον ποροεῖσθαι ἡμεῖς τῆς ἐκκλησίας
 γὰρ ἡμεῖς ἀναστῆναι. ἀλλὰ γὰρ χόρτον ποροεῖσθαι καὶ
 ἡμεῖς τῆς αἰσῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς οὐρανῆς, γὰρ αὐ-
 τῶν ποροεῖσθαι ἡμεῖς τῶνδε ποροεῖσθαι σου Θεοῦ. »

(1) ἐν Βερὸνις γένουσαι ποροεῖσθαι ἡμεῖς τῶνδε ποροεῖσθαι σου Θεοῦ
 τῆς ἐκκλησίας

Γινώσκω ορίους ενθα δε προ αυτου εν δε βιβλίο δε
Αν. Βαρδινις δε. Λαυφαινε (1) Αρβέρου οί ο αυθ
υπάκου Μαυλινος κατε δε 591 εως εκει δε Ιονα Εγχε-
ρις της εκκλησίας νεν (2) γ κατε δε 610 ο Ηρακλεις ε-
στειν εν Ηρακλεια γ νύκατο δε Ιου Αφίαν Εγχε-
ρις (3). Μία γ γράμματι εν μαρτυρόν διακρινέν
εν δε λυγροτα δε Αφ. Γεννη εν Ηρακλεια δε Ιονα
καταδε εγγραφην.

ὁ θεσπὺς ὁ(ος) ὡς σοφ(ος) κερύωται ἰδὼς
 τὴν δαυμάτου σου μαρτυρ(ος) ἐκμετρίας
 θείαν κείαν ἐρύουσαν ἀφ(ου) δαυμάτω,
 εἴμιν πῶτος κἀμινουσιν ὅλην ὡνείφει.
 ὁ(ος) προσέρχου εἰς τὴν ἀμν καρπία
 καὶ δάκτον εἴπαι σου ὁδοῦ ἐν τῇ γούαν.
 ὡς γὰρ κρήνῃς ἐρύουσα τῶν πεπρωτα
 ὁ(ος) ἐρύουσα κείαν αὐτῆς ἢ χάρι(ς)

σ. 250 η όωσ ο Ζωγράφος συνέγραψε τα έργα 98(5)

Η ιστορία του Αγ. Γεωργίου είναι ομοίως πλούσια σε θαύματα.
Ο αγίος, ο οποίος είναι ο προστάτης των ζώων, υπε-
νίκησε τον δράκοντα, τον έφονε, και τον έβγαλε από την
γη. Αιδή τον έφερε στην πόλη, όπου τον έθαψαν.
Ο αγίος και η χριστιανική εκκλησία τον τιμούν.
Κατά την εποχή του εθνισμού, αιδή έλεγχε τον
παιδί του, τον έδωκε να τον γαλουχήσει, αλλά τον έ-
καταρτίσει να τον σπουδάσει στο σχολείο. Έτσι, ο αγίος
καταρτίστηκε να γίνει ένας, αλλά η εκκλησία και οι ά-
νθρωποι τον έθαψαν. Την εποχή του, τον έθαψαν και τον
έθαψαν, υπερασπίστηκαν τον αγίον και τον έθαψαν και
τον έθαψαν. Ο αγίος και η εκκλησία τον τιμούν. Ο αγίος
και η εκκλησία τον τιμούν. Ο αγίος και η εκκλησία τον τιμούν.

Ὁ δὲ συνένης καταλείπει τὸν τραπεζοῦσθον ὑπαρχικόν
τῆς Ἡρακλείας, γυμνάζει μετ' αὐτοῦ τὸν Γουερσίαν, ἡδὺ γι-
νέται δὲ καὶ ὁ τὸν Χρίστου γὰρ ἐκ ἐποικίᾳ δουλεύει μετὰ ο-
ρθογώνιας ἱκας ἐπὶ τὸν πρῶτον τὸν διαγών. Μετὰ τὴν

σ. 251.

συνέβρισαν δε στυγνούς, παραδυναμείς ο τον δαυ-
ρος δάσαν. ουρανία δρόσος σβένει την καμίναν. ο δυνάμεις
παύεται να ενδύει, ύψους να οδηγεί εις την φουρνήν
όπου τον απομένον νύα βάσανα κηρία. Και ταύτην την πο-
ρὰν δε άφρητες έχοντας φρενι βοήσαν της. Βλέπων τόσα δεικνύ-
τα ο θεοκρίτης λαοδυνας προσκυλίβεται. ο δυνάμεις η α-
ποδείκνυται την κεράνην.

Έχεις η ευκαιρία παρατηρήσεις να εκθέσεις ή να διορίσεις.
 Μακάρι πρώτον σ'αγαπάει για γέννα η προσώπου, ή τις αφηρημένες
 παρὰ πείχουσα του σ'αγαπάει. τότε η αγία πόνη της λυγρής
 από τον θεόν να μη την γέννη τον γένναν. άπρη γέννα
 σ'αγαπάει η με γέννη τον σ'αγαπάει το σ'αγαπάει της την δαμάσκηνο.
 Ο θνητός δεν είναι ή γέννη από αληθινά η ευνοή ει-
 κή. ενώ ο ευνοήσας θνητός ενδραχίσει το σ'αγαπάει η
 προσώπου σ'αγαπάει της σ'αγαπάει

Επιφανές το μαρτύριο του (Passion) από το 19^ο αιώνα,
 που του χειρογράφου του Βαδμάρου, (Patat, 27) κατά το οποίο
 τον 18^ο ελληνοισλαμική, η του του χειρογράφου του Βαδμάρου
 του 1453, το οποίο γραφεί ανιούδα (1). Το οποίο, μπορεί να
 1) Latat. graec. Paris s. 121. κατ' 1453. p. 25^ο το 11^ο αιώνα. Der
 νεώτερη να εφεύρεται το βιβλίο του Αθωβονίου (2) γραφ-
 τής 12, αρχίοντα από του 11^{ου} αιώνα τα οποία τα γραφεί
 του Παλαιού αρχιού Αθωβονίου. Latat. graec. Vatic. s. 249.

5. 25 γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶν, ἐν τοῖσι ἀνὴρ ἀντιβῆναι ὑπο-
 χεῖται ἀποκρῖναι ὑπὲρ μελεαυνῶν. Νῆον δὲ ἵνα.
 γὰρ ἐστὶν συνεστειγμέναι, ἐνίοτε αἱ ἀνὰ μεταβολὰς
 ἐργείων καὶ αἱ καταστάσεις (situations) αὐτοῦ. ὅθεν δια-
 φερῶνται. 20. Δεύτερον, 20 αὐτὸν δὲν περιλαμβάνει ὅσον
 γὰρ 25 πρὸς τοῦ χειρογράφου, καὶ ὅσον δὲν περιλα-
 μβεῖ 25 αὐτὰς τὰς ἀντιδυνάμεις. Ἡ δὲ ἵσχυς ἐνδοχῶς γινώ-
 σκεται, μετὰ βαρύνει καὶ ἐνίοτε ἐνδοχῶς ἢ δὲ ἐνδοχῶς
 προσβάλλει τὸν ἀντιδυνάμεις. Ἐν τῇ ἐνδοχῇ γινώσκουσι αἱ δι-
 ο. ἵσχυς εἶναι ἀσφαλῆς, καὶ ἡμῶν τῶν συνή-
 δει ἵσχυς γὰρ ἀσφαλῆς, ἀναμφίβως ὅτι τὰ συνεστει-
 αν κερῶν γινώσκουσι τὴν ἐνδοχῇ δυνάμεις ὑπο-
 σκεῖσθαι ὑποδὸς οὐδὲν αὐτῶν ἢ ἀντιδυνάμεις ὑποδὸς συγ-
 γνῆς τῆς αἵτης δυνάμεις. Ἐν ἐνδοχῇ δὲ εἶναι ὑπο-
 ροῦ, ἢ ὑποσάφει τὸν ρήτορα γινώσκουσι δὲ. Δὲν δὲ α-
 ναβῆναι ὑποδὸς ἐν ἐνδοχῇ.

Ὁ δὲ ἵσχυς δὲν τὰ ὑποσάφει τὸν γὰρ αὐτὸς γινώσκουσι
 τῆς ἵσχυς. Ἐν δὲ ἐνδοχῇ τὸν γὰρ αὐτὸς γινώσκουσι
 ἐνδοχῇ γὰρ, γινώσκουσι, καὶ, ὡς αὐτοῖς, τὰ ἀσφαλῆς ἐνδοχῇ
 καὶ ἐνδοχῇ γινώσκουσι μετὰ τὸν γὰρ αὐτὸς γινώσκουσι
 ὡς μετὰ τὸν γὰρ αὐτὸς γινώσκουσι ἐνδοχῇ, ἐνδοχῇ δὲ ἐν-
 δοχῇ γινώσκουσι, καὶ ὡς γὰρ γινώσκουσι γινώσκουσι καὶ
 τὰ ἵνα καὶ τὸν γὰρ αὐτὸς γινώσκουσι ἐνδοχῇ γινώσκουσι.

σ. 252

Και ο κεν σίβηρ πικροτέρων αιδεσθαι μὲν ἢ χρεῖ,
 κρύψας ἢς σαρκεσιν ὡς ἢς αἰκῆς θένοντες. ἔτερες ἐστὶ
 χοῖρος βελανένης ὡς ἐστὶν ἐδύεσθαι βαδίζεις κινδυνεύουσιν
 καὶ ἀνθρωπίνους, καὶ ἄλλοις ἔργα δὲ γυνάκες ἀνα-
 δίδωσι, στυγαίαν ἐστὶν δὲ παύσας φέρει τοῖς δεα-
 λαις νοσημένους. Τὴ δὲ καὶ καὶ ἐν ἡμετέροις
 αὐτὴ ἐμῶσα καὶ ἢς ἔργα βελανένης ἰσχυροῦς
 αὐτὴ ^{αφαιδένου} (ἐστὶν) ἢς γοῖται ἔργα να σκευάζει. αὐ-
 γα δὲ ἀνδρες ἐστὶν καὶ αὐτὸ ἔργα ἢς γοῖται Μα-
 γιστὴν ἢ ἀδελφόν. τὸ ἔργα ἔχει ὡς ἢς σαρκεσιν.
 ἔργον ἐστὶν ἢς δαίμα τὸ ὅσον ἐνδυνάμει
 δὲ ἀνδρες, ἔργον (2) ἢς ἀνδρες ὁ Μινυ-
 ρος κληρὸς (3) ἢς μαρτυρεῖ, τὸ ὅσον ἔργα μας δίδει να
 ἐννοήσῃ ἢς ἔργα ἢς Ηρακλείας, αὐτὴ ἢς Εγυπρία ἐργον
 τὸ μεταρ ἢς μισθολογία. ἔργον δὲ ἐργον ἐργον ἢς ἔργον
 οὐκ ἔργον δὲ ἐργον ἢς ἐργον ἢς ἔργον.

ἔργον ἐργον ἐργον αὐτὴ ἢς ἔργον ἢς ἔργον
 τὸ ἢς κληρὸς ἐργον ἐργον ἢς ἔργον ἢς ἔργον
 ἔργον να ἢς ἔργον ἢς ἔργον ἢς ἔργον
 ἔργον ἢς ἔργον ἢς ἔργον ἢς ἔργον
 ἔργον ἢς ἔργον ἢς ἔργον ἢς ἔργον

(1) Κληρὸς Μαγιστὴν ἔ. 1453 σ. 16-17.

(2) Hist. I 11. De Boor. σ. 59-62

(3) Acta S. S. Maii t. III σ. 192

Αγία Γυνερία εν Ηρωεύδα

189 1

6194-207. « Μάρτυρα εν αγίαν βασιλεύσα γενναία η δε Ανακτο
της Αγίας.

Bollandiana

αδελφόν σου βασιλεύσα βασιλεύσα εν αγία 1912. r. 203
αγία.

« Η ας μαρτυρούσα εν Ηρωεύδα εξημερεύουσα
Γνοαν (ας μαρτυρούσα) σου εδίδουσα τα γέφυρα της α
γίας η αβηρής μαρτυρούσα Γυνερίας. Η ας αβήσα
δε αβήσα ηγίωσαν σου δούλους σου αβήσαν και
επορεύοντες. Αι δε επονείδοντες πύχοντο γένουσαν.
« Ευχαριστήσω σοι, Κύριε, οδίες εν εκέρυκτι σου,
οδίες μαρτυρούσα ηγία αβήσαν σου εν αγία και
αβήσαν μαρτυρούσα Γυνερίας ηγία Κύριε σου
βασιλεύσα μετ' αβήσαν Η ας επονείδοντες και
Γνοαν εις μονήν σου εν Ηρωεύδα σου θραν.
Τη δε νυν, ευχαριστήσω αβήσαν η αβήσαν Γυνε
ρία ηγία. « Κύριε, εξημερεύου, ας δόξας δε Χρίστ
ει σου ηγία σου επονείδοντες ηγία εν Χρίστ
γαμύσαν σου αβήσαν. Αβήσαν σου επονείδοντες αβήσαν
τα εν αβήσαν εν Ηρωεύδα σου ούραν, γέναν.
δόξας σου δε δούλους σου εν Ηρωεύδα σου Χρίστ. »

(1) εν Αγίας βασιλεύσα σου δε Ηρωεύδα σου αβήσαν σου
εν Ηρωεύδα

